

Artist statement – Beth Mohr

Jeg beskæftiger mig med erindring!

Erindringer er ikke blot hukommelse, men involverer en følelse af at rejse i tid, hvor vi mentalt set overvinder loven om tidens fremadskridende forløb. Filosofen Søren Kirkegaard skelnede skarpt mellem hukommelse og erindring, og mente at man godt kan huske en begivenhed ”til punkt og prikke” uden derfor at erindre den. Erindring kræver indlevelse, genoplevelse og skaber identitet. Mit omdrejningspunkt i arbejdet med kunst er erindringer. Jeg opdeler erindringer i to typer. Spontane erindringer og kollektive erindringer. Begge typer har indflydelse på hvordan vi forstår os selv og andre – familien, samfundet, verden....

Spontane erindringer

Spontane erindringer er en genvej til vores fortid. De kommer uanmeldt, og har ofte en stærk evne til at påvirke os følelsesmæssigt. De kommer bag på os, og vi når ikke at omfortolke og dæmpe deres følelsesmæssige indhold. Spontane erindringer fremkaldes som regel af associationer i forbindelse med et sanseindtryk, hvor der er et overlap mellem den aktuelle situation og erindringen.

Kollektive erindringer

Kollektive erindringer er erindringer, som vi deler med et kulturelt fællesskab. Det er erindringer, som vores kultur har oplevet, og som dækker perioder fra før vi selv blev født og derfor handler om begivenheder, vi ikke selv har oplevet. Den kollektive erindring afspejles i et samfunds kultur og normer. Ligger som et ubevidst mentalt lag, der definerer, hvad der er acceptabel adfærd – og hvad der ligger udenfor normerne. Den kollektive erindring er nedarvet i ethvert individ – i enhver familie og påvirker og former det enkelte individs erindringer.

Den kollektive erindring bliver på den måde en del af vores identitet. Det er en slags fælles mentalt fortrængt erindringsstof, der ligger som geologiske lag under vores liv. Vi har fortrængt lagenes oprindelse og omdannet dem til selvfølgeligheder.

Erindringer

Spontane erindringer er dybt personlig, men på samme tid bundet til de fortolkninger, som vores kultur tilbyder – altså til de kollektive erindringer. Vores personlige historier og kulturens fortællinger indgår i en dynamisk vekselvirkning, hvor vi gør det generelle til vores eget.

I kunsten gør jeg det generelle til mit eget og det individuelle til noget fælles. Går i dialog med det private og personlige rum og oversætter dette til noget fælles i den kunstneriske proces.

